NHM font என்.எச்.எம். ஃபாண்ட்

பொறுக்கிகள்

- அப்பணசாமி

இப்போதுதான்வக்கீல்வந்துவிட்டுப்போனார். தீர்ப்பினால்துவண்டுபோயிருக்கும்அவர்களைத்தேற்றும்நோக்குடன்நம்பிக்கையானவார்த்தைகளைஅவர் கூறவேண்டியிருந்தது. ’இதுகீழ்நீதிமன்றத்தீர்ப்புதான்; இன்னும்உயர்நீதிமன்றம்இருக்கிறது; அங்கேயேமேல்முறையீடுசெய்யும்வாய்ப்புகள், அடுத்து, மேலும்உச்சநீதிமன்றத்தில்மீண்டும், மீண்டும்முறையிடும்வாய்ப்புகள், கருணைமனுமுறைவாய்ப்புகள்எல்லாம்உள்ளன’ என்பதுபற்றியெல்லாம்விரிவாகஎடுத்துக்கூறினார். மேலும்தற்போதுதூக்குத்தண்டனைக்குஎதிரானவிழிப்புணர்வுஇந்தியாவில்தீவிரமாகஇருப்பதால், தண்டனையைக்குறைப்பதில்அதுமுக்கியப்பங்காற்றும்என்றெல்லாம்அவர்களுக்குநம்பிக்கைஏற்படுத்த முயன்றார். எப்படியானாலும்இந்தச்சட்டவழிகளால்குறைந்ததுபத்தாண்டுகளைகடத்திவிடமுடியும்என்பதாகஅவரது நம்பிக்கைஇருந்தது.

இருந்தாலும் “அத்தனைஆண்டுகள்உயிரோடுஇருந்துஎன்னசெய்யப்போகிறோம்?” என்பதாகவருசையின்எண்ணம்இருந்தது. இப்போதேதண்டனையைநிறைவேற்றிவிட்டால்நல்லதுஎன்பதாகத்தான்அவன்உணர்ந்தான். தனதுஉடலேதனக்குஅருவருப்பாகஇருக்கிறது. கடந்தஒன்பதுமாதங்களாகவேஉடல்முழுக்கஅசிங்கம்தடவப்பட்டிருப்பதாகநெளிகிறான்.

இரட்டைக்கொலைவழக்குமற்றும்கூட்டுவல்லுறவுவழக்கில்வருசை, பங்கஜ்சர்மாமற்றும்தீபக்தாஆகியோருக்குத்தூக்குத்தண்டனையும், சின்னூவுக்கு 18 வயதுநிறைவடையாததால் 3 ஆண்டுகள்சீர்திருத்தப்பள்ளியில்பயிலவும்தீர்ப்புவழங்கப்பட்டிருந்தது.

ஆந்திராமாநிலரெட்டிமாவட்டத்தைச்சேர்ந்தவன்வருசை. அவனதுமாமாமகள்கல்லி. சின்னவயசுமுதலேரெண்டுபேரும்ஜோடியாகவளர்ந்தவர்கள். ஆடு, மாடுமேய்ப்பது, செங்கல்சூளைகளில்வேலைபார்ப்பதுஎனஎந்தவேலைக்குப்போனாலும்ஒருவரைஒருவர்கூட்டுசேர்க்காமல்சென்றதில்லை. பெரும்பாலும்மேய்ச்சல்தான்அவர்கள்தொழில்.

அந்தசமயத்தில்தான்தொண்டுநிறுவனத்தைச்சேர்ந்தகெங்குலட்சுமிஅங்குவந்துசேர்ந்தார். கெங்கம்மாக்காஎன்றுதான்எல்லாரும்கூப்பிடுவார்கள். பள்ளிக்கூடம்போகாதபிள்ளைகளையெல்லாம்பொறுக்கியெடுத்துபக்கத்தில்இரண்டரைமைல்தள்ளியுள்ளஊரில்இருக்கும்பிரிட்ஜ்பள்ளிக்கூடத்தில்சேர்த்துவிட்டு, அதோடுநில்லாமல்அவர்களைப்பள்ளிக்கூடம்செல்லவிடாமல்தடுப்பவர்களிடம்இருந்துபாதுகாப்பவராகவும்இருந்தார். அப்படிஅந்தக்கிராமத்தில்முதலில்சிக்கியவள்தான்கல்லி. கெங்கம்மாக்காளுடன்பேசியகொஞ்சநேரத்திலேயேகல்லிக்குப்பிடித்துப்போய்விட்டது. படிக்கவருகிறேன்என்றுசொல்லிவிட்டாள்.

உடனேகிராமமேகொந்தளித்துவிட்டது.
நெஞ்சுநிமிர்ந்தபொம்பளப்பிள்ளையவெளியஅனுப்புறதாவதுன்னுஊர்மூப்பனும்பூசாரியுமானஎர்ரன்சண்டைக்குவந்துவிட்டான். கெங்கம்மாக்காஉடனேசப்-கலெக்டரைவைத்துக்கொண்டுகிராமக்கூட்டத்தைக்கூட்டிவிட்டார். அதனால்பொலீஸ்இன்ஸ்பெக்டர்எல்லாம்அக்கிராமத்துக்குமுதல்முறையாகவரவேண்டியிருந்தது. வந்தஅதிகாரிகள்பெண்கல்விகுறித்துவிலாவரியாகப்பேசினார்கள். இறுதியாகசப்கலெக்டர்பேசும்போது "பெண்கல்விக்குஎதிராகயாராவதுஇருந்தால்அவர்கள்உடனடியாகக்கைதுசெய்யப்பட்டுசிறையில்அடைக்கப்படுவார்கள்" என்றுஎல்லாருக்கும்புரியும்படி, தெளிவாகச்சொன்னார். அதனால்சூளைமுதலாளிகளும், பண்ணைகளும்தற்காலிகமாகப்பின்வாங்கவேண்டியிருந்தது.

கல்லிபகலெல்லாம்வேலைகளைமுடித்துவிட்டுசாயங்காலம்பிரிட்ஜ்கிளாசுக்குப்போனாள். அவளோடுவருசையும்போகத்தொடங்கினான். அவர்கள்வந்துஎழுத்துகளைஎழுதிக்காண்பிப்பதைப்பார்த்தும்பெரியவர்களுக்குச்சந்தோசம்தாங்கவில்லை. அங்கிருந்துமேலும்நாலைந்துபிள்ளைகள்பிரிட்ஜ்கிளாசில்சேர்ந்தனர். கல்லிமீதுகெங்கம்மாக்காவுக்குக்கொள்ளைப்பிரியம். 'நீநன்றாகப்படித்தால்கலெக்டராகவேவரமுடியும்; படி; அதுமட்டும்போதும்; மற்றதைநாங்கள்பார்த்துக்கொள்வோம்' என்றார்கெங்கம்மாக்கா.

கல்லிபிரிட்ஜ்கிளாஸில்பாஸ்செய்துவிட்டாள். அவளைஎப்படியும்ஒன்பதாவதுவகுப்புக்குபள்ளிக்கூடத்தில்சேர்த்துவிடவேண்டும்என்பதில்கெங்கம்மாக்காபிடிவாதமாகஇருந்தார். அதைக்கேட்டதுமேகல்லியின்அப்பனுக்குநெஞ்சைஅடைப்பதுபோலஆகிவிட்டது. 'தாயீ..' என்றபடிவாயைப்பிளந்தபடிநின்றார். ஊர்கொந்தளித்தது. முதலாளிகளும், பண்ணைகளும்ரகசியமாகவந்துமிரட்டினர். காணாததற்குகோயில்பூசாரியும்வந்துஎச்சரித்தார். "வயசுக்குவந்தபொம்பளப்பிள்ளையைஇப்படிபள்ளிக்கூடத்துக்கும்அங்கேயும்இங்கேயும்அனுப்பினால்தெய்வக்குத்தம்வந்துசேரும்; அப்புறம்ஒன்மகள்ஒம்மகளாஇருக்கமாட்டா' ' என்றார். ஆனால்ஜெயித்ததுஎன்னமோகெங்கம்மாக்காதான். கல்லியைபள்ளிக்கூடத்தில்ஒன்பதாம்வகுப்புசேர்த்துவிட்டார்கள்.

அதைமோப்பம்பிடித்தமுதலாளிகளும்பண்ணைகளும்இதுக்குஒருமுடிவுகட்டஓநாய்களாகமாறினார்கள். முதல்நாள்பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போனகல்லிமறுநாள்காட்டின்முட்புதர்கள்நடுவேஎச்சில்இலைபோலக்கிழிபட்டுக்கிடந்தாள். பிறந்தமேனியாகக்கிடந்தஅவள்உடலெங்கும்நாய்குதறியதுபோலஇருந்தது; அவளதுபிறப்புருப்புசிதைக்கப்பட்டிருந்தது. கெங்கம்மாக்காபத்ரகாளியானார். பெரியபோலிஸ்அதிகாரிகளெல்லாம்வந்தனர். ஆனால், ஊருக்குள்யாருமேவாய்திறக்கவில்லை. தங்கள்வீட்டிலும்இதுபோலதெய்வக்குத்தம்ஆகிவிட்டால்என்னசெய்வதுஎன்றபயத்தில்உறைந்துபோயிருந்தனர்.

கல்லிஇறந்துஒருவாரம்வரைக்கும்வருசையைவீட்டுக்குள்கட்டிப்போட்டுத்தான்வைத்திருந்தார்கள். ஆக்ரோசமாகஉருமினான். விட்டால்இரண்டு, மூன்றுமுதலாளிமார்களையாவதுபோட்டுத்தள்ளியிருப்பான். வீட்டுக்குள்முடக்கப்பட்டுஅழுது, அழுதுஆறினான். அப்புறம்மெல்லஆடுகளைமேய்ச்சலுக்குக்கூட்டிச்செல்லத்தொடங்கினான்.

கல்லிஇல்லாமல்வருசைக்குமேய்ச்சல்பிடிக்கவில்லை. ஆடுகளும்,
மாடுகளும்கல்லிஇல்லாமல்சண்டித்தனம்செய்தன. காடு,
மேடுகளைநோக்கிமேய்ச்சலுக்குஓட்டிச்செல்லும்வழியெங்கும்கடந்துசெல்லும்ஊர்க்குருவியில்இருந்துகூட்டில்இருந்துபயந்து,
பயந்துஎட்டிப்பார்க்கும்குயில்க்குஞ்சுகள்வரைதனிமரமாகச்செல்லும்இவனைச்சோகமாகப்பார்த்தன.
செடி, கொடிகளெல்லாம்கூடகல்லிஎங்கேஎன்றுகேட்டுத்தலைசிலிம்பின. அவனுக்குப்பிடிக்கவில்லை.
ஒருநாள்யாரிடமும்சொல்லாமல்கால்போனபோக்கில்நடக்கத்தொடங்கினான்.
கடைசியாகஇங்குவந்துசேர்ந்தான்.

பீகாரில் 12
மாதங்களும்வெப்பமூச்சுவிடும்கந்தகபூமியானகிஷான்கஞ்சபகுதிதான்பங்கஜ்சர்மாபிறந்துவளர்ந்தது.
அங்குஆண்டுக்குஆண்டுசூரியனின்ஆக்கினைதாங்கமுடியவில்லை.
அனல்காற்றுவானம்வரைஎழுந்துஆகாயத்தையும்கருக்கியது.
தொடர்ந்துஇரண்டுஆண்டுகள்மழைஇல்லை. மந்தைகள்கொத்துக்கொத்தாகச்செத்துவிழுந்தன.
மக்கள்மந்தைகளாகபஞ்சம்பிழைக்கக்கிளம்பினர். பெரியவர்கள்அருகிலுள்ளநகரங்களுக்குச்சென்றனர்.
இளைஞர்களைதெற்குச்சீமைக்குஅழைத்துச்செல்லஏஜெண்டுகள்அப்பகுதியைநோக்கிப்படையெடுத்தனர். ’இருக்கஇடம், மூணுவேளையும்சாப்பாடு;
இதெல்லாமும்போகசம்பளமும்உண்டு’ என்றுஏஜெண்டுகள்கூறினர்.
அப்படியானால்அதுதான்சொர்க்கபுரிஎன்றுஇளைஞர்கள்கிளம்பினர்.

மூட்டைமுடிச்சுகளுடன்கூட்டமாகநடந்தும்,
லாரிகளின்கூரைமீதுஅமர்ந்தும்மூன்றுநாள்பயணம்செய்துகொல்கத்தாவந்தனர்.
கொல்கத்தாவில்இருந்துமேலும்இரண்டுநாள்ரயிலில்பயணம்.
கொல்கத்தாரயில்நிலையத்தில்கடுமையானகூட்டம்,
பெரும்பாலானவர்கள்இவனைப்போன்றேபிழைப்புக்காகதெற்கேசெல்லும்கூட்டம்தான்.
ஸ்டேஷனில்யாருமேஇவர்களைவிரும்பவில்லை.
டிக்கெட்முன்பதிவுசெய்தபயணிகளைவிடஇவர்களேமுண்டியடித்துக்கொண்டுஏறிஉட்கார்ந்துகொண்டனர். அப்படித்தான்ஏஜண்ட்கூறியிருந்தார்.
“ரயில்வந்ததும்எல்லாரும்முதல்ஆளாகமுண்டியடித்துக்கொண்டுஏறிவிடவேண்டும்.
அப்புறம்ரயில்புறப்பட்டுவிட்டால்பிரச்சனைஇல்லை” என்றுகூறியிருந்தார்.
அதன்படிஅப்படியேசெய்தனர்.
கடைசியில்டிக்கெட்முன்பதிவுசெய்தவர்களுக்குரயிலில்நிற்கக்கூடஇடமில்லை.
ரயிலில்ஏறாமல்பிளாட்பாரத்தில்நின்றனர். போலிசார்வந்துலத்திகளைச்சுழற்றிஅவர்களைக்கீழேஇறக்கி,
பயணிகள்அவரவரதுஇருக்கைகளில்அமரவழிசெய்தனர்.
அதன்பிறகுஅதிர்ஷ்டம்உள்ளவர்களுக்குநிற்பதற்காகவாவதுஇடம்கிடைத்தது.
மற்றவர்கள்தொங்கிக்கொண்டுவந்தனர்.

இவனோடுவந்தவர்கள்மொத்தமாகப்பதினெட்டுப்பேர். ஓரளவுபள்ளியில்படித்தவர்கள்,
நாகரீகமாகப்பழகத்தெரிந்தவர்கள்என 12 பேர்ஓட்டல்களிலும்,
விடுதிகளிலும்வேலைக்குச்சேர்த்துவிடப்பட்டனர். மீதிஆறுபேரில்பங்கஜ்சர்மாவும்ஒருவன்.
பெரும்கட்டுமானத்தொழில்,
சாலைஅமைப்புபோன்றதொழில்களில்தொழிலாளியாகச்சேர்த்துவிடப்பட்டனர்.
அங்குஇவர்களைப்போன்றவர்கள்ஏற்கனவேவேலைபார்த்தனர்.
அனைவரும்தகரடெண்டுகளில்தங்கியிருந்தனர்.

தீபக்தாவின்சொந்தஊர்தலைநகருக்குஅப்பால்அரண்மனைகளும், பாலைவனங்களும்நிறைந்தபகுதியில்இருக்கிறது. அப்பா, அம்மாஇருவரும்விவசாயக்கூலிகள். ஆனால், தொடர்வறட்சியால்விவசாயம்குறைந்துஎல்லாருக்கும்வேலைகிடைப்பதுகஷ்டமானது. அந்தஊர்முனுசீப்வீட்டுக்காக, தினமும் 12 மைல்நடந்துசென்றுதண்ணீர்சுமந்துவந்துபிழைத்தனர். சூரியன்வருவதற்குமுன்குடும்பத்துடன்சென்றால்திரும்புவதற்குள்வெயில்உச்சிக்குவந்துவிடும். அதன்பிறகுதரப்படும்காய்ந்தரொட்டிகளைமிளகாயைக்கடித்துக்கொண்டுவிழுங்கிவிட்டுமீண்டும்தண்ணீர்வேட்டை.

ஒருநாள்முனுசீப்வீட்டில்இருந்தஒருசெப்புக்குடம்திருடுபோய்விட்டது. பூஜைசாமான்களைக்கழுவஅந்தச்செம்புக்குடத்தில்அம்மாதான்தண்ணீர்எடுத்துவருவாள். அதனால்அகுகுடத்தைத்தனிக்கவனிப்புடன்பேணிவந்தாள். இதுவேஅவள்மீதுசந்தேகம்கொள்ளக்காரணமாயிற்று. அம்மாஎன்னசத்தியம்செய்தும்ஆண்டைகள்கேட்கவில்லை. அடித்து, அடித்தேசாகடித்தனர்.

இதற்குஎதிராககிராமத்தில்யாருமேமுணுமுணுக்காததுதீபக்குக்குவெருப்பாகஇருந்தது. தம்பிதபனையும்அழைத்துக்கொண்டுதலைநகர்வந்தான். அங்குஐந்துஆண்டுகள்டெம்போஓட்டினான். ஒருநாள்தெருச்சண்டையில்தபன்கொல்லப்பட்டான். மனம்வெறுத்துபலஇடங்கள்சுற்றிக்கடைசியாகஇங்குவந்துசேர்ந்தான்.

ஒரிசாவின்அடர்ந்தகாட்டுப்பகுதிகளைஒட்டியசீம்னோரைச்சேர்ந்தசிறுவன்சின்னூ. இன்னமும் 18 வயதுகூடஆகவில்லை. காடுகளுக்குள்சென்றுசுல்லிகள்பொறுக்குவது, மூலிகைகள்பறிப்பதுபோன்றபாரம்பரியத்தொழில்களில்ஈடுபட்டுவந்தகுடும்பம்அது. மற்றகாலங்களில்ஆண்டைகளுக்குக்கொத்தடிமைகளாகவும்வேலைசெய்துவந்தனர்.

பத்தாண்டுகளுக்குமுன்பாகபழங்குடியினர்காடுகளுக்குள்நுழையத்தடைவிதித்துவிட்டதுஅரசாங்கம். அதுமட்டுமல்லாமல்வனப்பயிர்களையேதமதுஇரண்டுவேலைஉணவாகப்பயன்படுத்திவந்ததும்நின்றுபோனது. இதனால்ஆண்டைகளைநம்பித்தான்அவர்கள்வாழ்க்கைகழிந்தது. கல்உடைப்பது, மரம்வெட்டுவதுபோன்றவேலைகள்செய்துவந்தனர். ஆண்டைகள்விரும்பாமல்ஒருகாரியமும்கைகூடாது. ஆண்டைகள்விரும்பினால்ஆண்டவனாலும்கூடதடுக்கமுடியாது. அப்படித்தான்வனப்பேச்சிபோல்இருந்தஅக்காவைஆண்டைவிரும்பிவிட்டான். அக்காபூப்பெத்தசெய்தியையும்மோப்பம்பிடித்தான்.

அந்தஇரவில்அக்காவின்கதறல்களால்வனம்நடுங்கியது. மரங்கள்பிளந்துவிழுந்தன. மான்கள்பாறைகளின்முட்டிதற்கொலைசெய்துகொண்டன. கொடியவிலங்குகள்கூடஓலமிட்டுஅழுதன. பொட்டலில்குழுகுகளால்குதறப்பட்டசடலமாகஅவள்கிடந்தாள்.

காட்டுமரங்களைஏற்றவந்தலாரியின்அடிப்பாகத்தில்ஒளிந்தபடிசின்னூஅங்கிருந்துவெளியேறினான். லாரிஓடிக்கொண்டிருந்தபோதேதரையில்குதித்து, கள்ளரயில்ஏறிஇங்குவந்துசேர்ந்தான்.

பங்கஜ்சர்மாஉள்ளூர்த்தொழிலாளிகளுடன்நன்றாகப்பழகிஇங்குள்ளமொழியைப்பழகிக்கொண்டான். தகரக்கொட்டகையின்வெப்பமும், குளிரும், சாக்கடைநாற்றமும், கொசுக்கடியும்அவனுக்குமலேரியாவைக்கொண்டுவந்தது. அதிலிருந்துமீண்டஅவன்தகரக்கொட்டகைக்குடாட்டாசொல்லிவிட்டுச்சுதந்தரமாக, கிடைத்தவேலைகளைச்செய்துவந்தான்.

நாடெல்லாம்சுற்றித்திரிந்துகடைசியாகஇங்குவந்துசேர்ந்ததீபக்தாபுறநகரில்டெம்போஓட்டிப்பிழைத்தான் . ஆக்ரோசமானசின்னூஇங்குசில்லறைத்திருட்டுகளில்ஈடுபட்டுவயிற்றைக்கழுவிவந்தான். கால்நடையாகவேவந்துசேர்ந்தவருசைசாலையோரமோட்டல்களில்சர்வராகஇருந்துவந்தான்.

இவ்வாறுதனித்தனியாகஇருந்தஇவர்களைவிதிமீண்டும்ஒருதெருச்சண்டைமூலம்ஒன்றுசேர்த்தது.

நேற்றுப்பெய்தமழைநீரும்சாக்கடையும்சங்கமித்துத்தெருவெங்கும்ஓடியது. அந்தஅழுக்கைஅலட்சியம்செய்தபடிசின்னூஅதில்நடந்துசென்றுகொண்டிருந்தான். அப்போதுஅவனைவேகமாகக்கடந்தஒருபைக்அவன்மீதுசேற்றைவாரியிறைத்துச்சென்றது. அதில்பைக்ஓட்டிவருக்கேஅதிர்ச்சியாகிநின்றுஅவனைத்திரும்பிப்பார்த்தார். அந்தநபர்மிகவும்பளபளப்பாகஇருந்ததுஇவனுக்குள்வெறியைஏற்படுத்தியது. ஒரேபாய்ச்சலில்அவரைக்கீழேதள்ளித்தாக்கினான். நிலைகுலைந்தஅந்நபர்அதேபகுதியைச்சேர்ந்தவர். உடனேஆட்கள்கூடிசின்னூவைத்துவைத்துஎடுத்தனர். வலிதாங்காமல்வடமாநிலமொழியில்கதறியதுஅந்தப்பக்கமாகச்சென்றதீபக்தாகாதில்விழுந்தது. வண்டியைஅப்படியேநிறுத்திவிட்டுஓடிவந்தார். இப்படிஒருதெருச்சண்டையில்தன்தம்பியைஇழந்திருந்ததால்சின்னூவைப்பார்த்ததும்தம்பிநினைவுவந்தது. அவனுக்காகஅவர்களுடன்வாதிட்டார். பலன்இல்லாததால்அவரும்கைகலப்பில்இறங்கினார். கூட்டத்தில்நின்றவருசை, பங்கஜ்சர்மாஆகியோரும்சின்னூவுக்குஆதரவாககாலில்விழாதகுறையாகக்கெஞ்சிஅவனைமீட்டனர். சின்னூவுக்குஉயிரேதிரும்பியதுபோலஇருந்தது. தன்னைக்காப்பாற்றியவர்களைவற்புறுத்திமதுபானக்கடைக்குஅழைத்துச்சென்றான். அன்றுமாலைவரைஅவர்கள்அங்கிருந்துநகரவில்லை. பங்கஜ்சர்மாவைத்தீபக்தாதன்னுடன்உதவியாளனாகச்சேர்த்துக்கொண்டார். அவர்தங்கியிருக்குமெக்கானிக்செட்டில்மற்றவர்கள்அடிக்கடிகூடினார். விரைவில்அங்கேயேஅனைவரும்தங்கினர்.

பகலில்உழைத்தனர். மாலையில்குடித்தனர். இரவில்சின்னூவின்சில்லறைத்திருட்டுகளுக்குஉதவினர். அந்தமெக்கானிக்செட்டில்எப்போதும்ஷேர்ஆட்டோக்கள்அல்லதுடாடாமேஜிக்குகள்நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். இரவுநேரங்களில்அதைஎடுத்துக்கொண்டுபுறநகர்ப்பகுதிகளில்சுற்றுவது; பஸ், ஆட்டோகிடைக்காமல்பரிதவிப்பவர்களைக்குறிவைத்துஅவர்களைஏற்றிக்கொள்வது; வழியிலேயேஅனைத்தையும்பறித்துக்கொண்டுதள்ளிவிடுவதுஎன்றுஆரம்பித்தனர்.

அதுஒருஞாயிற்றுக்கிழமை. சரிகாவும்பப்புவும்ஒருபொழுதுப்போக்குப்பூங்காவுக்குச்சென்றுநேரம்போனதேதெரியாமல்பொழுதைப்போக்கினர். இரவாகிவிட்டதால்கடைசிபஸ்ஸும்போய்விட்டது. ஆட்டோவும்கிடைக்கவில்லை. பப்புஆகாயத்தைப்பார்த்தான். நிலவுஒளிர்ந்தது. அதுவும்சரிதான்.

இப்படிஒருஏகாந்தமானஇரவில்நடந்துசெல்வதும்நன்றாகத்தான்இருக்கும்என்றான்பப்பு. சரிகாஒருமருத்துவக்கல்லூரியில்இரண்டாம்ஆண்டுமாணவி. சரிகாவுக்குஇரண்டுஆண்டுகள்மூத்தமாணவன்பப்பு. கடந்த 2 ஆண்டுகளாகஇவர்கள்காதலிக்கிறார்கள். இருவரின்பெற்றோருக்கும்அக்காதல்தெரிந்தேஇருந்தது. அதனால்அவர்கள்காதல்ரகசியம்காக்காமல்பகிரங்கமாகவளர்ந்தது, சரிகாவுக்கானாலும், பப்புவுக்கானாலும்பேசுவதில்அவ்வளவுஈடுபாடு. அதில்ஒருவரைஒருவர்ஆதிக்கம்செலுத்துவதில்லை. பப்புபேசுவதைக்கேட்கசரிகாவுக்கொள்ளைவிருப்பம். அதேபோலசரிகாபேசினால்ஒருஇசையைக்கேட்பதுபோலரசிக்கத்தொடங்கிவிடுவான்பப்பு. அன்றும்அப்படித்தான். வரப்போகும்விபரீதத்தைஉணராமல்பேசிக்கொண்டிருந்தில்இரவு 11 மணியைத்தாண்டிவிட்டது. அப்போதுதான்பதற்றமடையத்தொடங்கினர். ஏதாவதுவாகனம்தென்படுகிறதாஎனஅலைபாய்வதை, சின்னூபார்த்துவிட்டான். தீபக்தாஓட்டசின்னூஅருகில்உட்கார்ந்திருக்கஜந்தேநிமிடங்களில்டாடாமேஜிக்சரிகா-பப்புவைக்கடந்தது. அருகில்உள்ளபுறநகர்ப்பகுதியின்பெயரைச்சொல்லிசின்னூகூவினான். அங்குசென்றுவிட்டால்அங்கிருந்துஆட்டோவில்போய்விடலாம்எனசரிகாவும்பப்புவும்அதில்ஏறினார்கள் . திட்டமிட்டபடிசர்மா, வருசைஇருவரும்ஆங்காங்கேநின்றுகைகாட்டிபயணிகள்போலஏறிக்கொண்டனர்.

சின்னூதான்முதலில்பப்புமீதுபாய்ந்தான். தீபக்தா, சர்மா, வருசைஆகியோர்அவர்களிடம்இருப்பதைஎல்லாம்பறித்துக்கொண்டனர். அதன்பிறகுஅவர்களைக்கீழேதள்ளிவிடலாம்; இங்குபோலிஸ்ரோந்துஎப்பவும்இருக்கும்என்றுதீபக்தாகூறினார். சின்னூகேட்பதாகஇல்லை. வெறிகொண்டுசரிகாமீதுபாய்ந்தான். பப்புரொம்பவும்இடையூறாகஇருந்தான். மூன்றுபேரும்சேர்ந்துஅவனைத்தாக்கினர். மிகப்பெரியஸ்பானர்ஒன்றால்தலையில்ஓங்கி. ஓங்கிஅடித்தனர். பப்புமயக்கமடைந்ததும்கதவைத்திறந்துகீழேதள்ளிவிட்டனர். சரிகாவுடன்தீபக்தாவண்டியைமலைப்பாதையில்வேறுவழியில்திருப்பினார். அடர்ந்தவனப்பகுதிக்குள்வண்டியைநிறுத்தி, சரிகாவைக்கீழேஇறக்கினர். நாலுபேரும்கூட்டுவல்லுறவுசெய்தனர். சின்னூவுக்குவெறிஅடங்கவில்லை. வண்டியில்இருந்தபெரியஸ்பானரைஎடுத்துவந்துஅவளதுபிறப்புருப்புக்குள்செலுத்திச்சிதைத்தான். அருகில்கிடந்தகட்டைகளைஎடுத்தும்செலுத்தினாள்.

சரிகாவின்தந்தைபியாரிலால்உபியைஒட்டியபீகார்பார்டரில்இருந்துபலஆண்டுகளுக்குமுன்பேஇங்குஇடம்பெயர்ந்தவர். இறுதியாக, கிராமத்தைவிட்டுவெளியேறுவதைத்தவிரபியாரிலாலுக்குவேறுவழிஇருக்கவில்லை. பாரம்பரியமாகவேமிகப்பெரியகூட்டுக்குடும்பம். வெள்ளம், வறட்சிஎனமாறி, மாறித்தாக்குதலுக்குள்ளானபோதும்குடும்பத்துக்குள்திருமணங்கள், கோயில்திருவிழா, இறப்பு, நோய்எனதொடர்ந்துஏற்பட்டநெருக்கடிகளைச்சமாளிக்ககுடும்பநிலங்களைஒவ்வொன்றாகவிற்றுத்தான்சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது. கடைசியில்மிஞ்சியசிறியநிலத்தைநம்பிஅத்தனைகுடும்பங்களும்பிழைக்கமுடியாதுஎன்பதைபியாரிலால்தான்முதல்முதலாகஉணர்ந்தார். தனதுபங்குக்கானநிலத்துக்காகதனதுபங்காளிகளிடமிருந்தேசிறிதுபணம்பெற்றுக்கொண்டுநிலத்தைஅவர்கள்பெயருக்கேஎழுதிக்கொடுத்துவிட்டுஇருபதுஆண்டுகளுக்குமுன்பாகதனதுமனைவிமற்றும்ஒரேமகள்சரிகாவுடன்கிளம்பிஇங்குவந்துசேர்ந்தார்.

இருந்தகாசைக்கொண்டுபுறநகரில்சிறிதுநிலம்வாங்கிஅதில்குடிசைபோட்டுவாழ்ந்தபடி, கடுமையாகஉழைத்தார். வாழவந்தஇடம்வந்தாரைவாழவைக்கும்பண்பைக்கொண்டதாகஇருந்தது.

வருடத்தில் 365 நாளும்உழைக்கவசதியாகஇந்தப்பகுதிஇருந்தது. அதிகாலை 5 மணிமுதல்நள்ளிரவுவரைஉழைத்துக்கொள்டேஇருக்கலாம். அதனால்குடும்பம்சிரமமில்லாமல்நடந்தது. மகளும்நன்றாகப்படித்தாள்.
ஒருகாலத்தில்புறநகர்ப்பகுதியாகஇருந்ததுவிரைவாகவேநகரப்பகுதியாகமாறியது. தான்வாங்கியமனையின்ஒருபகுதியைநல்லவிலைக்குமகளைமருத்துவக்கல்லூரியில்சேர்த்தார். நன்றாகப்படிக்கிறாள். பப்புவும்நல்லபையன். அதனால்தனதுசொந்தஊரில்சரிகா - பப்புதிருமணத்தைப்பிரமாண்டமாகநடத்தும்கனவுகளில்மிதந்துவந்தார். ஆனால், அன்றுஅந்தஇரவில்இருவருக்கும்என்னநேர்ந்துகொண்டிருந்ததுஎன்பதைஅறியவில்லை.

சாலையோரம்தள்ளப்பட்டபப்புவைஅவ்வழியாகரோந்துசென்றபோலிஸார்மீட்டனர். அவன்கூறியதகவலைக்கேட்டு, உடனடியாகச்சரிகாவைத்தேடினர். வேட்டையாடப்பட்டு, நார், நாராகக்கிழிக்கப்பட்டசரிகாவைவனப்பகுதியில்தேடிக்கண்டுபடித்து, இருவரையும்மருத்துவமனையில்சேர்த்தனர். பப்புபோலிசாரிடம்வாக்குமூலம்கொடுத்தகையோடுஉயிரிழந்தான். சரிகாவும்நடந்தவற்றைக்கூறியதோடு, குற்றவாளிகள்கடுமையாகத்தண்டிக்கப்படவேண்டும்எனக்கேட்டுக்கொண்டாள். பப்புவின்மரணத்துக்கும்தனதுஇந்தநிலைக்கும்காரணமானவர்கள்தண்டிக்கப்படுவதைக்காண, தான்உயிர்வாழவேண்டும்எனவிரும்பினாள். அதற்காகத்தன்னைக்காப்பாற்றும்படிமருத்துவர்களிடம்மன்றாடினாள். ஆனால், சரிகாவைக்காப்பாற்றமுடியவில்லை.

அன்றுஇரவேஅனைவரையும்போலிஸ்கைதுசெய்துவிட்டது. இரட்டைக்கொலைமற்றும்கூட்டுவல்லுறவுஆகியகுற்றங்கள்அவர்கள்மீதுசுமத்தப்பட்டன. சாட்சியங்களும்மிகவலுவாகஇருந்தன. சரிகா - பப்புஇருவரையும்சின்னூவேவுபார்த்தது. டாடாமேஜிக்கில்நான்குபேரும்மெக்கானிக்கல்செட்டில்இருந்துபுறப்பட்டதுமட்டுமல்லாமல்வேனில்இருவர்மீதுதாக்குதல்நடந்ததற்கும்வலுவானசாட்சிகள்இருந்தன. அதுமட்டாமல்நடந்தசம்பவத்தால்நாடேகொந்தளித்தது. அனைவருக்கும்தூக்குத்தண்டனைதரவேண்டும்என்றுஅனத்துநகரங்களிலும்மக்கள்ஆர்ப்பாட்டம்செய்தனர். நாட்டில்உள்ளஅனைத்துசானல்களும்சாரிகாவுக்குநீதிகோரிநாள்தோறும்முழங்கிக்கொண்டேஇருந்தன. சின்னூவுக்குபதினெட்டுவயதுமுடியவில்லைஎன்பதால்சீர்திருத்தப்பள்ளிக்குஅனுப்பட்டான். உண்மையில்ஒருவழிப்பறிவழக்கைஅரிதினும்அரிதானகொடூரக்கொலைவழக்காகஆக்கியதில்சின்னாவுக்குத்தான்முதல்இடம்.

இரண்டுமாதத்துக்குள்குற்றப்பத்திரிகைதாக்கல்செய்யப்பட்டுவழக்குதொடங்கியது. குற்றவாளிகள்சார்பில்வழக்காடயாரும்முன்வராதநிலையில், சட்டஉதவிக்குழுஅவர்களுக்கானவழக்கறிஞர்களைநியமித்தது. சிலஅமைப்புகளும்அவர்களுக்குஆதரவாகமுன்வந்தன. வழக்கறிஞர்கள்தண்டனையைகுறைக்கும்விதத்தில்கடுமையாகப்போராடினர். ஆனால், அனைவருக்குமேமரணதண்டனைவழங்கவேண்டும்எனஆர்ப்பாட்டங்களும், மெழுகுவர்த்திஏந்தியஊர்வலங்களும், கையெழுத்துஇயக்கங்களும்நாடுமுழுவதும்நடந்தவண்ணம்இருந்தன.

உலகம்என்னநினைக்கிறதுஎன்பதைகுற்றவாளிகள்அறியும்வகையில்அவர்களுக்குஅச்செய்திகள்வாசித்துக் காட்டப்பட்டன. அதையெல்லாம்கேட்டபோதுதான்விபரீதம்புரிந்தது. எவ்வளவுபெரியகொடுமைசெய்துவிட்டோம்எனவருசைநினைக்கத்தொடங்கினான். சரிகாவுக்குதன்னைவிடமூன்றுவயதுஅதிகம். சின்னுவைவிடநான்குவயதுஅதிகம். சர்மாவைவிடஇரண்டுவயதுஅதிகம். அப்படியானால்சரிகாஅக்காளுக்குச்சமமானவள். தங்களின்மூன்றுபேர்தங்களதுஅக்காளைஅல்லவாகுதறியிருக்கிறோம்எனவருசைஎண்ணி, வெட்கமாகஉணர்ந்தான். அதைநினைத்தாலேதனதுஉடலேதனக்குஅருவருப்பாகமாறியது. தூக்குத்தண்டனைதான்சரிஎன்றுவருசைநினைக்கத்தொடங்கினான். ஆனால், மற்றஇருவரும்வாழவிரும்பினர்.

தங்களோடுசேர்த்துசின்னுவுக்கும்தூக்குத்தண்டனைவழங்கப்பட்டருக்கவேண்டும்என்றுதான்வருசைநினைத்தான். அவன்மட்டும்இந்தஉலகத்தில்வாழ்ந்துஎன்னசாதிக்கப்போகிறான். அவனதுகல்லிசாவுக்குநீதிகிடைக்கவாபோகிறது; அவன்சிறையில்இருந்துவிடுதலையாகும்போதுஅவனுக்குயாராவதுவேலைகொடுப்பார்களா? மீண்டும்திருட்டுத்தொழிலில்தானேஈடுபட்டாகவேண்டும்.

அங்கேமற்றஇருவரும்கதறிஅழுதுகொண்டிருந்தனர். தண்டனைஅறிவிக்கப்பட்டிருந்திலிருந்துஅவர்கள்கதறல்ஒருகனம்கூடநிற்கவில்லை. நீதிபதிதண்டனைவிவரங்களைஅறிவிக்க, அறிவிக்ககோர்ட்டில்இருந்தசரிகா - பப்புவின்பெற்றோரும், உறவினர்களும், மற்றவர்களும்கைப்பற்றிஆர்ப்பரித்தனர். அந்தஒலிகோர்ட்டுக்குவெளியேபலமடங்குபெருகிஎதிரொலித்து. அதைமேலும்பலமடங்குகளாக்கிதொலைக்காட்சிகள்எதொரொலித்தன. அவர்கள்ஆர்ப்பரிப்புஅதிகரிக்க, அதிகரிக்கஅதற்கேற்பஇவர்களின்கதறலும்அதிகரித்துக்கொண்டேஇருந்தது.

ஆனால், தீர்ப்புவருசைமனதில்அமைதியைத்தான்ஏற்படுத்தியது. அதேசமயம்தனதுகல்லிக்குஏற்பட்டகொடுமையையும்கிராமங்களில்தங்களதுசகோதரிகளும்தாயும்தாரமும்நிர்க்கதியானநிலையில்சிதைக்கப்படுவதையும்அவனால்நினைக்காமல்இருக்கமுடியவில்லை.

தனதுகல்லிகிடந்தகோலம்வருசையின்கண்களில்மீண்டும், மீண்டும்நிழலாடியது. அவளுக்குநேர்ந்தகொடுமையைப்பார்த்தும்யாரும்சாட்சிகூறமுன்வராததுஏன்? சின்னுவின்அக்காள்அவன்கண்ணெதிரில்குதறப்பட்டாள்? அதுமட்டும்நடக்காமல்இருந்திருந்தால்…? சர்மாவின்அம்மாதிருட்டுக்குற்றம்சாட்டப்பட்டுஅடித்தேகொல்லப்பட்டாளே? பிழைப்புக்காகத்தானெதீபக்தாவும்அவரதுதம்பியும்பட்டணம்வந்தார்கள்; தெருச்சண்டையில்ஏன்தபன்கொல்லப்படவேண்டும்? கிராமங்களின்கீழ்சாதிப்பெண்களுக்காகயார்மெழுகுவர்த்திஏந்திநீதிகேட்கிறார்கள்; எங்கள்கல்லிகளின்ஓலம்ஏன்டிவிக்காரர்களுக்குக்கேட்பதில்லைஎனநினைக்க, நினைக்கஇவனுக்கும்குமுறிக்கொண்டுவந்தது. “அடப்பாவிகளா?” எனபெருங்குரலெடுத்துஅழத்தொடங்கினான்.

தனக்குதூக்குவிதிக்கப்பட்டதால்அவன்அழவில்லைஎன்பதுயாருக்குமேதெரியவில்லை.

=============